2021 Μονπελιέ - Λευκάδα με το Fluid 2

Το παρακάτω κείμενο είναι γραμμένο από τον Τάκη με βάση ότι μπόρεσε να θυμηθεί και τις ωραίες φωτογραφίες του Γιώργου. Λείπουν σίγουρα σημαντικές πληροφορίες και ίσως υπάρχουν και ανακρίβειες και λάθη. Αυτό που λείπει εντελώς είναι το ιστιοπλοϊκό κομμάτι για το οποίο υπάρχει κενό μνήμης. Όποιος έχει λοιπόν να συμπληρώσει ή να κάνει παρατηρήσεις ή διορθώσεις ας το κάνει. Η βοήθεια του θα είναι πολύτιμη

Ο Στόχος

Ο στόχος του ταξιδιού ήταν να φέρουμε ένα ολοκαίνουργιο ιστιοφόρο τύπου Dufour 39 από το Cap d'Agde κοντά στο Μονπελιέ της Γαλλίας μέχρι τη Λευκάδα. Το σκάφος είναι το δεύτερο ιστιοφόρο της Μακνέπ, της Ναυτιλιακή Εταιρείας Πλοίων Αναψυχής του συνεταιρισμού μας. Στη Λευκάδα θα αξιοποιηθεί σαν εκπαιδευτικό σκάφος στη σχολή ιστιοπλοΐας Ionian Mode με την οποία συνεργαζόμαστε.

Την πορεία τη σχεδιάσαμε :

- να είναι σύντομη αλλά
- να έχουμε και κάποιες στάσεις για ξεκούραση και ανεφοδιασμό και
- να δούμε και κάτι ενδιαφέρον πέρα από τη θάλασσα.

Αποφασίσαμε λοιπόν να περάσουμε ανάμεσα από Κορσική και Σαρδηνία, με την επιλογή να κάνουμε σε ένα από τα δυο νησιά την πρώτη μας στάση. Μετά να περάσουμε από τα στενά της Μεσσίνας ανάμεσα Σικελία και Καλαβρία να βρούμε κάτι εκεί γύρω για μια στάση και μετά να κάνουμε το τελευταίο κομμάτι για Λευκάδα.
Η διαδρομή είναι συνολικά γύρω στα 940 νμ δηλαδή 1.740 χλμ. Αν ταξιδεύαμε ασταμάτητα με ταχύτητα 6 κόμβους θα χρειαζόμασταν περίπου 6,5 μερόνυχτα.

Το πλήρωμα

Η ομάδα που έκανε το ταξίδι αποτελούταν από έναν έμπειρο ιστιοπλόο, τον Γιώργο στο ρόλο του skipper, έναν επίσης έμπειρο γαλλόφωνο ιστιοπλόο τον Νταμιέν, έναν σχετικά νέο συνέταιρο με έφεση σε τεχνικά θέματα τον Γιάννη και τον Τάκη που είχε τη γενική ευθύνη του ταξιδιού.

Γιώργος

Τάκης και Νταμιέν

Γιάννης

Το ημερολόγιο

Μέρα	Ημερομηνία	Ώρα	Συμβάντα
Κυριακή	1/8/21	12:00	Άφιξη στο Μονπελιέ
Δευτέρα	2/8/21	12:00	Απόπλους προς τα στενό του Μπονιφάτσιο
Τρίτη	3/8/21		Θάλασσα μόνο
Τετάρτη	4/8/21	16:00	Δέσιμο στο Μπονιφάτσιο

Μακεδονικά Περιφερειακά

Μέρα	Ημερομηνία	Ώρα	Συμβάντα
Πέμπτη	5/8/21		Βόλτες και ξεκούραση
Παρασκευή	6/8/21	10:00	Απόπλους για πέρασμα από τα στενά με στόχο το Στρόμπολι
Σάββατο	7/8/21		Θάλασσα
Κυριακή	8/8/21	20:00	Πλέουμε κάτω από το Στρόμπολι
Δευτέρα	9/8/21	07:00	Περάσαμε τα στενά της Μεσσίνας - στάση για πετρέλαιο και Σισιλιάνικο φούρνο
Τρίτη	10/8/21	18:00	Δέσιμο στο Grazie
Τετάρτη	11/8/21	15:00	Απόπλους για Λευκάδα
Πέμπτη	12/8/21	22:00	Δέσιμο στα Σύβοτα Λευκάδας
Παρασκευή	13/8/21	10:00	Δέσιμο στη Λευκάδα

Προετοιμασία

Τρεις μέρες πριν ξεκινήσουμε το ταξίδι έφτασαν στο Cap d'Agde τα μέλη του συνεταιρισμού Γιάννης και Κώστας.
Αποστολή τους ήταν να παραλάβουν το σκάφος και να κάνουν βασικές συμπληρωματικές δουλειές που δεν είχαν συμφωνηθεί με το ναυπηγείο.
Έπρεπε να:

- βάλουν την άγκυρα
- τα μπαλόνια
- το ντίγκι με την εξωλέμβια
- να ετοιμάσουν πριμάτσες
- να ελέγξουν τις βασικές λειτουργίες του σκάφους
- να αγοράσουν τα απαραίτητα κουζινικά
- και άλλα πολλά

Τα περισσότερα υλικά είχανε σταλεί σε δυο παλέτες από την Ελλάδα μερικές βδομάδες πριν.
Η ομάδα προετοιμασίας φρόντισε και για τα βασικά εφόδια σε τρόφιμα και ποτά έτσι ώστε να μπορούμε να σαλπάρουμε χωρίς μεγάλη καθυστέρηση.
Το Σάββατο ο Κώστας γύρισε αεροπορικά στην Ελλάδα και την Κυριακή έφτασε το υπόλοιπο πλήρωμα να συναντήσει τον Γιάννη.

Άφιξη στο Μονπελιέ

Στο αεροδρόμιο του Μονπελιέ φτάσαμε οι τρείς υπόλοιποι του πληρώματος την Κυριακή νωρίς το μεσημέρι. Το σχέδιο ήταν να πάμε με ταξί στο σιδηροδρομικό σταθμό του Μονπελιέ, από εκεί θα συνεχίζαμε με τραίνο για το Adge και μετά με ταξί τα τελευταία χιλιόμετρα για το Cap d'Agde.
Οταν φτάσαμε το σιδηροδρομικό σταθμό του Μονπελιέ, που είναι κοντά στο ιστορικό κέντρο της πόλης, αποφασίσαμε να κάνουμε μια βόλτα στην πόλη - προς μεγάλη απογοήτευση του Γιάννη, πρέπει να πω, που μας περίμενε πώς και πώς στο Cap d'Agde για να φάμε παρέα.

Μακεδονικά Περιφερειακά

Μακεδονικά Περιφερειακά

Η πόλη πάντως είναι πανέμορφη και η καθυστέρηση άξιζε τον κόπο.
Να μην ξεχάσουμε και το φαγητό που κάναμε σε ένα από τα υπαίθρια εστιατόρια του πάρκου, μια μοσχαρίσια μπριζόλα του ενός κιλού που τη βάλαμε στη μέση και τη μοιραστήκαμε στα τρία!
Το απόγευμα είμαστε τελικά στη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη της τεράστιας μαρίνας του Cap d'Agde και βρισκόμαστε με τον Γιάννη. Μετά από μια πρώτη περιήγηση στο καινούργιο σκάφος πάμε για καφέ και φαΐ με το ντίγκι! Ο Γιάννης

μας εξήγησε ότι το ντίγκι είναι ο ταχύτερος και ευκολότερος τρόπος να μετακινούμαστε για φαγητό και για σουπερμάρκετ μέσα στη μαρίνα. Η ηλεκτρική εξωλέμβιος στο νέο μας ντίγκι είναι καταπληκτική, ταχύτατη και αθόρυβη!

Απόπλους προς το στενό του Μπονιφάτσιο

Το πρωί της Δευτέρας κάνουμε τα τελευταία ψώνια, πίνουμε έναν καφέ, γεμίζουμε πετρέλαιο και γύρω στις 12:00 ξεκινάμε με στόχο τα στενά του Μπονιφάτσιο. Η απόσταση είναι 270 νμ που σημαίνει ότι με μέσο όρο ταχύτητας 6 κόμβους έχουμε μπροστά μας 45 ώρες πλεύση, τις περισσότερες χωρίς επαφή με τη στεριά, δηλαδή χωρίς κινητό και ίντερνετ - όϊ, όϊ μάνα μου! Που θα σταματήσουμε ακριβώς θα το αποφασίσουμε στην πορεία ανάλογα και με τον καιρό. Ο καιρός είναι καλός, λίγο κύμα και αέρας ΒΔ που μας πάει με 7 κόμβους. Χωρίσαμε τις πρώτες 6ωρες βάρδιες και πάω για ύπνο. Στην αλλαγή βάρδιας το πρώτο σοκ!
Για πρώτη φορά με έπιασε ναυτία και από εκεί και πέρα βασικά κρέμομαι για τις επόμενες δύο μέρες με μικρά διαλείμματα στα ρέλια. Ακολουθεί από κοντά και ο Γιάννης και η πλεύση μας πια βασίζεται μόνο στο Γιώργο και τον Νταμιέν.

Θάλασσα μόνο

Από το μεσημέρι της Δευτέρας μέχρι το απόγευμα της Τετάρτης ήμασταν συνέχεια εν πλω. Συνολικά χρειαστήκαμε 52 ώρες μέχρι που ξαναπιάσαμε στεριά.
Για μένα και τον Γιάννη ήταν η πρώτη φορά ο Γιώργος και ο Νταμιέν το είχαν ξαναζήσει περισσότερες φορές.
Σχεδόν όλο το διάστημα πηγαίναμε με πανιά, με 6 ως 7 κόμβους ταχύτητα. Τη μηχανή τη βάλαμε μπρος μόνο για λίγο και βασικά για να φορτίσουμε την μπαταρία και να μην ξεμείνουμε από ψυγείο. Ο αέρας ήταν σταθερός και πηγαίναμε με τον αυτόματο πιλότο καρφωτά πάνω στην πορεία.
Πλησιάζοντας τον στόχο, αποφασίσαμε να πάμε στο Μπονιφάτσιο, που ήταν το πιο κοντινό λιμάνι πάνω στην πορεία μας. Προσπαθήσαμε να επικοινωνήσουμε με τη μαρίνα και μας παρέπεμψαν στον ιστότοπό τους για να κάνουμε αίτηση για μια θέση. Το κάναμε και μας την απέρριψαν με τη δικαιολογία ότι ήταν κλεισμένοι μέχρι το Σεπτέμβριο.
Ήμασταν κουρασμένοι και οι δυο μας εξαντλημένοι από τη ναυτία και έτσι τους αγνοήσαμε.

Δέσιμο στο Μπονιφάτσιο

Πλησιάζοντας το Μπονιφάτσιο από τη θάλασσα αρχικά βλέπεις μόνο βράχια και δεν μπορείς να φανταστείς που είναι το λιμάνι.

Μόλις όμως μπεις στον στενό κόλπο τρομάζεις από την κίνηση και την πυκνότητα των σκαφών. Με το που μπήκαμε στο λιμάνι στις 14:00 η ώρα, μας πλησιάζει ένα από τα πολλά φουσκωτά της μαρίνας, μας ρωτάει αν έχουμε κάνει κράτηση και όταν του λέμε όχι, μας στέλνει να δέσουμε σε μια ήσυχη άκρη δίπλα στα ψαράδικα. Σούπερ.
Στο λιμάνι υπάρχουν τα βασικά τουριστικά εστιατόρια και μπαράκια γύρω από την προκυμαία αλλά ο βασικός οικισμός

Μακεδονικά Περιφερειακά

είναι η καστρόπολη πάνω στον βράχο.

Βόλτες και ξεκούραση

Μια πρώτη βόλτα γύρω-γύρω από τη μαρίνα για να διαπιστώσουμε ότι η τουριστική "ανάπτυξη" ακολουθεί παντού παρόμοιους κανόνες και οδηγεί σε παρόμοια αποτελέσματα. Η παλιά παραλιακή ζώνη γεμάτη μαγαζιά το ένα δίπλα στο άλλο, όλοι έχουν καταλάβει τον δημόσιο χώρο για να προεκτείνουν τα μαγαζιά τους, από την παλιά αρχιτεκτονική δε φαίνεται σχεδόν τίποτα, και οι πεζοί στριμώχνονται σε μια στενή λωρίδα. Το ίδιο με τα αντίστοιχα ελληνικά αλλά το ίδιο και με το Cap d'Agde - μόνο η κλίμακα του πλούτου και της επίδειξης διαφέρει. Και εδώ στο Μπονιφάτσιο επιδεικνύεται πολύς πλούτος.
Η ομάδα αποφάσισε να ανέβει ψηλά στο βράχο και να δει την ιστορική πολιτεία - εκτός από τον Τάκη, που δήλωσε αδυναμία και έμεινε στο τελευταίο καφενείο πριν από την ανηφόρα για το κάστρο.
Είπαμε να μείνουμε δύο μέρες για να ξεκουραστούμε και να ευχαριστηθούμε και το φανταστικό περιβάλλον.

Μακεδονικά Περιφερειακά

Μακεδονικά Περιφερειακά

-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-

Απόπλους για πέρασμα από τα στενά του Μπονιφάτσιο με στόχο το Στρόμπολι

Για να περάσουμε από το στενό του Μπονιφάτσιο είχαμε δύο επιλογές:

- να ακολουθήσουμε τον βασικό δίαυλο που ακολουθούν τα εμπορικά πλοία
- ή να πάρουμε τη "τουριστική" πορεία ανάμεσα από τα νησάκια στη βορειοανατολική πλευρά της Σαρδηνίας.

Καταλήξαμε να περάσουμε ανάμεσα από τα νησάκια με την ελπίδα ότι θα είχαμε κάποια προστασία από τα κύματα και τον αέρα και θα βλέπαμε και κάτι.
Η διαδρομή αυτή όμως θέλει προσοχή γιατί είναι γεμάτη από ύπουλα βραχάκια και υφάλους.
Το "Italian Waterpilot" από το οποίο παίρναμε τις βασικές πληροφορίες χαρακτήριζε τη διαδρομή ως "εφιάλτη"!
Ξεκινάμε με αρκετά δυνατό αέρα που σιγά-σιγά γυρνά σε όρτσα. Γύρω μας μέσα στο στενό υπάρχουν και αρκετά άλλα ιστιοφόρα που ακολουθούν παρόμοια πορεία. Όσο πλησιάζουμε στη Σαρδηνία τόσο η διαδρομή αποκτάει ενδιαφέρον.
Φύγαμε από το Μπονιφάτσιο την Παρασκευή 6/8 το πρωί

Μακεδονικά Περιφερειακά

(όχι πολύ νωρίς, κατά τις 10) και το απόγευμα της ίδιας μέρας ειχαμε περάσει τα Στενά του Bonifacio απο το "νότιο πέρασμα" και είχαμε βγει Τυρρηνικό Πέλαγος.

Θάλασσα

Και πάλι χάνουμε τη στεριά από τα μάτια. Σε λίγο χάνεται και το ίντερνετ και το τηλέφωνο.
Σε αυτές τις διαδρομές μπορεί και να περάσουν 5-6 ώρες χωρίς να δούμε άλλο πλεούμενο.

Πλέουμε κάτω από το Στρόμπολι

Δύο μέρες μετά, το απόγευμα της Κυριακής 8/8 φτάσαμε στο Στρόμπολι, δηλαδή 2,5 μέρες μετά την αναχώρησή μας από το Bonifacio. Αρχίζουμε να βλέπουμε αχνά στον ορίζοντα τα πρώτα Αιόλια Νησιά, μάλλον το Filicudi και το Alicudi. Μερικές ώρες αργότερα ξεχωρίζουμε και το Στρόμπολι που είναι και ο στόχος-αξιοθέατο που θέλουμε να δούμε.
Λίγο πριν σκοτεινιάσει βρισκόμαστε στο σημείο κάτω από την κατάμαυρη πλαγιά του ηφαίστειου όπου κατρακυλά η λάβα στη θάλασσα. Είμαστε στην άκρη της απαγορευμένης ζώνης μαζί με καμιά τριανταριά άλλα πλεούμενα που όλα ήρθαν για τον ίδιο λόγω με μας. Η ησυχία είναι εντυπωσιακή. Κανείς δεν κάνει θόρυβο, όλοι πλέουν αργά. Το ηφαίστειο βγάζει από διάφορα μέρη γκρίζες τούφες αερίων και πού και που μια μεγάλη τούφα μαύρου καπνού.
Την ώρα που φεύγαμε είχε σκοτεινιάσει εντελώς και τότε σε μια έκρηξη μαύρου καπνού είδαμε και φωτιά και σπίθες να βγαίνουν από τον κρατήρα!

Δυστυχώς, μέσα στο σκοτάδι δεν αισθανθήκαμε ασφαλείς να δέσουμε αρόδο, ανάμεσα σε εκατοντάδες άλλα σκάφη, και έτσι συνεχίσαμε για ολονύχτια πορεία προς τα στενά της Μεσσίνας.

Περάσαμε τα στενά της Μεσσίνας - στάση για πετρέλαιο και Σισιλιάνικο φούρνο

Ξημερώματα Δευτέρας μπήκαμε στα στενά της Μεσσίνας.
Κατά τις 8:30 βάλαμε πετρέλαιο στο "Paradiso"(!) (πριν την πόλη της Μεσσίνας) και μετά συνεχίσαμε για Roccella Jonica (Porto delle Grazie) οπου φτάσαμε το βράδυ της Δευτέρας 9/8.

Δέσιμο στο Porto delle Grazie

Η μαρίνα του Grazie ήταν φτηνή (<50€ τη μέρα) και σχεδόν απέναντι από τη Λευκάδα. Στο τηλέφωνο ήταν ευγενικοί και μας είπαν ότι έχουν θέσεις και θα μας υποδεχτούν. Ευχάριστη αλλαγή λοιπόν. Φτάσαμε αργά το απόγευμα, ήρθαν

Μακεδονικά Περιφερειακά

δύο άνθρωποι της μαρίνας να μας βοηθήσουν να δέσουμε και πήγαμε κατευθείαν στο εστιατόριο της μαρίνας που είχε και καλές κριτικές.
Η μαρίνα είναι κοντά στην κοινότητα Ροτσέλλα Ιόνικα που πιθανόν έχει χτιστεί πάνω στην αρχαία ιονική αποικία της Άμφισσας. Υπάρχει κάστρο μεσαιωνικό αλλά το μέρος είναι περισσότερο γνωστό για τα φεστιβάλ τζάς που οργανώνονται.
Ο Γιώργος νοίκιασε στη μαρίνα ηλεκτρικό ποδήλατο και έκανε μια βόλτα στην κοινότητα Ροτσέλλα και στο κάστρο - ήταν κλειστό - και έβγαλε φωτογραφίες.
Εδώ στο Porto delle Grazie πήγαμε με το ντίγκι σε μια παραλία και κάναμε το δεύτερο μπάνιο του ταξιδιού μας.

Απόπλους για Λευκάδα

Το τελευταίο κομμάτι της διαδρομής με μήκος περίπου 200 νμ το ξεκινάμε την Τρίτη 10/8 το απόγευμα στις 17:00.

Άφιξη στα Σύβοτα Λευκάδας

Στα Σύβοτα φτάνουμε την επόμενη μέρα το βράδυ (Τετάρτη 11/8) και δένουμε δίπλα στο Fluid 1 και στον Κύκνο που είναι το τρίτο μας σκάφος. Το πρωί ξυπνάμε νωρίς να προλάβουμε έναν καφέ για να φτάσουμε έγκαιρα στη Λευκάδα και να προλάβουμε ΚΤΕΛ, πλοία και αυτοκίνητα για την επιστροφή του πληρώματος.

Δέσιμο στη Λευκάδα

Από τα Σύβοτα στη Λευκάδα περάσαμε από τον δίαυλο ή το κανάλι που είναι ένα στενό ολόισιο πέρασμα πολύ εντυπωσιακό. Στη φωτογραφία είμαστε ακριβώς πριν από την είσοδο στο κανάλι.
Δυστυχώς, κυριολεκτικά στα τελευταία 10 μέτρα του ταξιδιού, ο Τάκης κατάφερε να ρίξει το σκάφος σε ένα από τα μπλόκια που καταλήγουν οι αλυσίδες της πλωτής και να ραγίσει το πηδάλιο (πολύ χαλαστική αίσθηση για το τελείωμα του ταξιδιού)
Μετά από 10 μέρες, την Πέμπτη 12/8 στις 10:30, δένουμε στην πλωτή της Λευκάδας και αποχαιρετιζόμαστε με έναν τελευταίο καφέ.

Επίλογος

Το ταξίδι συνολικά ήταν πολύ ωραία εμπειρία που δε θα ξεχαστεί εύκολα. Είχαμε από άπνοια μέχρι και 30 κόμβους αέρα, συνήθως όρτσα ή πρίμα. Είχαμε από θάλασσα λάδι μέχρι 1,5 μέτρο κύματα. Είχαμε μερόνυχτα χωρίς επαφή με τον υπόλοιπο κόσμο. Είχαμε κούραση και διασκέδαση και βαρεμάρα.
Το πιο σημαντικό όμως είναι, ότι καταφέραμε, τέσσερεις διαφορετικοί άνθρωποι, να συνεργαστούμε και να συμβιώσουμε στα λίγα τετραγωνικά του σκάφους χωρίς εντάσεις και να επιτύχουμε τον σκοπό του ταξιδιού χωρίς σοβαρά προβλήματα.

Οι φωτογραφίες είναι σχεδόν όλες τραβηγμένες από τον Γιώργο τον σκίππερ μας

Μακεδονικά Παραρεσιακά